

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Des Esseintes visszavonul

*Beszippant, amiből menekülnél,
ilyenek az önbeteljesítő jóslatok,
nem akarok érintkezni senkivel, mondd,
és elzáród magad a víztől, mely ezt lehetővé tenné.
A bőr kitüremkedéseiből növények néznek
vissza rád, azok meg tökéletlen, avagy
túlzottan is tökéletes testek.
Burdánzol elzárva a világosságtól,
egy-két éjszakára még fényt párologsz magadból,
visszatérsz egy régi, de már sosem eredeti állapotba,
olvasó növény vagy, hangutánzó zene.*

Átszállás

*A szobrok beköltöznek a falak közé
tizenhét ikerangyal félrebillent fejjel
Ott lakik még egy villamos
aki úgy dönt többé nem jár soha síneken
és egy ló aki úgy dönt átmenne a falon
s át is megy
A környéket meghagyják az embereknek
ők úgyszólván csak átutazók s bábázkodók errefelé
tűzet raknak fényképeznek gesztenyét gyűjtenek
s átszállásra várakoznak a hegy tetején*

Lábnyomok

*A talp elillant melegét,
a lábujjak fényes, sima lenyomatát figyelem,
a képek anyagát, amint beleíródnak a testbe,
és mindig átfordíthatók, veszteség nélkül
egy finom homokkal beszórt tájképbe,
víz alatti mozgások rugalmasságába,
vagy egy üvegsimaságú felület síkjára,
amely lassan bepárasodik.*